

Otevřený dopis NGŠ AČR věnovaný vzpomínce na generála Tomáše Sedláčka

Vážení vojáci, vážené vojákyně, občanští zaměstnanci a zaměstnankyně,

s upřímným a nelíčeným zármutkem jsme všichni nevěřičně přijímali zprávu, že 27. srpna letošního roku zemřel v 94 letech armádní generál v.v. Tomáš Sedláček. Jeho nepřehlédnutelnou postavu v černých brýlích a červeném výsadkářském baretu jsme pravidelně vídávali na všech významných armádních akcích, přes pokročilý věk nechyběl ani při společenských a kulturních příležitostech, kde živě diskutoval, bavil se, smál, tancoval. Tak nějak jsme si zafixovali, že je to tak správně a navždy.

Jen těžko se hledají slova, která by stručně a výstižně charakterizovala celou šíři jeho osobnosti. Historici jistě najdou vhodná hodnocení dlouhého a bohatého života generála Sedláčka, jemuž bylo osudem dopřáno měrou vrchovatou událostí a zvratů dramatických, nebezpečných, smutných i veselých, mnohdy tragických a bolestných. Se všemi se vyrovnával se svým pověstným sebeovládáním, morální pevností a sobě vlastním humorem. Prošel těžkými zkouškami, na své nikdy nekončící cestě za svobodou, lidskými právy a demokracií prožil za více než devět desítek let víc, než celé generace dohromady. Při tom stále zůstával svůj, přes útrapy západní i východní fronty druhé světové války, kde málem zahynul a jeho přežití se rovnalo zázraku. Přes obrovskou nespravedlnost, se kterou ho poválečný komunistický režim mučil a poslal do vězení na doživotí, přes tu nesnesitelnou hořkost bytí, kdy ho noví vládcí země, za niž dobrovolně bojoval a byl odhodlán položit život, obvinili z vykonstruovaných a neuvěřitelných skutků a nechali trpět v příšerných podmínkách pracovních lágrů, přesto nikdy neztrácel naději a víru a nikdy nezradil sám sebe.

Byl vojákem až do morku kostí a byl na to hrdý. Slova přísahy se pro něj stala životním heslem a nikdy je nebral na lehkou váhu. Dostal tvrdou školu, ale nikdy nelitoval svého rozhodnutí stát se profesionálním vojákem. Statečný, odvážný, zásadový, velice disciplinovaný, ale také nesmírně lidský, přátelský, pozitivně naladěný, optimistický. Jediné, v čem byl naprosto nesmiřitelný, byla jeho nenávist k diktaturám a totalitám všeho druhu. Byl jedním z nejlepších mužů, jaké kdy naše

armáda měla. Již za svého života se stal legendou a jsem přesvědčen, že je tím největším symbolem nejvyšších vojenských i lidských hodnot. Pro příslušníky Armády České republiky je a zůstane vzorem důstojníka se všemi atributy tohoto pojmu. Měl jsem tu čest poznat ho osobně a ujišťuji vás, že na charismatickou a výjimečnou osobnost generála Sedláčka nikdy nezapomenu. Vzpomínejte na něho i vy, až vám bude někdy těžko a nebudete vědět, jak se zachovat a co dál. V životním příběhu našeho kolegy a spolubojovníka Tomáše Sedláčka jistě najdete inspiraci pro správné rozhodnutí.

Pane generále, vzácný příteli, skvělý vojáku a velký vlastenče v pravém smyslu toho slova, loučíme se s vámi, ale v našich srdcích a myslích s námi budete žít dál. Žádám, abychom všichni společně uctili památku armádního generála Tomáše Sedláčka minutou ticha!

náčelník Generálního štábu AČR

generálporučík Ing. Petr PAVEL, M. A.